

ראה ענבים שהם טובים באוטו הכרם שמעלים נחת וריט ברגות שמלמות בראשי. ועל זה יוסף ידע את הדבר והסתפל בעקר ומתר החולום על בריו, משום שהחטבר באוטו החולום בראשי, ומשום קה פתר הפתורון לטוב וכך התקים. מה כתוב? וירא שר האפים כי טוב פתר ויאמר אל יוסף אף אני בחולומי והנה שלשה סלי חרי על ראשי. בא ראה, ארוורים הם הרשעים, שכל מעשיהם כלם לרע, וכל אותם הדברים שהם אומרים, כלם לרע ולהרע.

בין שפחה את פיו באך, מיד פחד יוסף, וידע שכל דבריו הם להרע ובשורה של רע בפיו. והנה שלשה סלי חרי על ראשי. אז ידע יוסף שהחטבר על חרבן בית המקדש, וישראל בגלות, שיגלו מן הארץ הקדושה.

ראה מה כתוב, ובטל העליון מכל מאכל פרעה מעשה אפה והעוףأكل אתם מן הצל מעל ראשי. אלו הםשאר העמים שמתכנים על ישראל והרגים אותם ומחריכים ביהם ומפוזרים אותם לאירוע צדי העולם. והכל לאירוע צדי העולם. והוא השפלה יוסף, וידע שאותו החולום השפלה יוסף. ועל ישראל בשתיו בחיקם לפני הפלך. מיד פתר לו פתרון לרע, והתקים בו.

בא וראה, שטי הדרגות תללו שראתה זה וראה זה - זה ראה כשבולה ושולטת הדרגה העליונה ומאירה הקלבנה, וזה ראה שגחש ושולט עליה הנחש הרע, ומשום קה הספלה יוסף בחולום היהוא, ומתר אותו פתרון לרע. ועל כן הכל עומד בפתרון,

סהרא. וכאן חמָא, דאתחשך ושליט עליה חיינית בישא. ובгинז בק הספלה

חֶמְא עֲנֵבִין דְּאַינְנוּ טְבִין, בְּהַהוּא כְּרֵם, דְּקָא סְלִקִין נְיִיחָא וְרִיחָא בְּדָרְגֵין שְׁלִימִין, קְדָקָא יְאֹת. וְעַל דָּא יוֹסֵף יְדֻעַ מְלָה, וְאַסְתָּפֵל בְּעָקָרָא, וּפְשָׁר חֶלְמָא עַל בְּרִיאָה. בְּגִין דְּאַתְּבָשָׂר בְּהַהוּא חֶלְמָא, קְדָקָא יְאֹת. וּבְגִין בָּקְשָׁר פְּשָׁרָא לְטָבָ, וְאַתְּקִים הָכִי.

מה כתיב. וירא שר האפים כי טוב פתר ויאמר אל יוסף אף אני בחולומי והנה שלשה סלי חרי על ראשי. תא חז, ארוורין אינון רשייעא, דכל עובדיהון בלהון לביש. וכל אינון מלין דאיןון אמרין, כלחו לביש, ולא באasha.

בין דבטח פומיה באך, מיד דחיל יוסף, ויידע דכל מלוי אינון לא באasha, ובשורה דביש בפומיה. והנה שלשה סלי חרי על ראשי, כדי ידע יוסף דאתבש על חרביו דבי מקדשא, וישראל בגלותא, דיתגלוון מארעא קדיישא.

חמי מה כתיב, ובטל העליון מכל מאכל פרעה מעשה אפה והעוףأكل אתכם מן הצל מעל ראשי. אלין אינון שאר עמין, דמתבנש עלייהו דישראל, וקטלי לוז, וחרביו ביתייהו, ומפזרי לוז לאربع סטרוי דעלמא. וככל אסתפל יוסף, ויידע דהו א חלמא על ישראל, פד יהונ בחיוובא קמי מלכא, מיד פשר ליה פשרא לביש, ואתקים ביה.

וְהָא חֶזְיָה, תְּרִין דְּרָגִין אַלְיָן, דְּקָא חֶמְא הָאֵי, וְחֶמְא הָאֵי. דָּא חֶמְא הָאֵי (הא) (דף קצב ע"ב) בְּדָסְלִיק, וְקָא שְׁלִיט דְּרָגָא עַלְאָה, וְאַתְּנִיהָר סְהָרָא. וְדָא חֶמְא, דְּאַתְּחַשֵּׁךְ וְשְׁלִיט עַלְהָרִיא בִּישָׁא. וּבְגִין בָּקְשָׁר פְּשָׁרָא לְטָבָ, וְאַתְּקִים